

PASQUA JOVE

VALLÈS
ORIENTAL

BISBAT DE TERRASSA

Jesús és el camí
SEGUEIX-LO !

24, 25 i 26 de març de 2005

Casal St. Vicenç d'Arenys de Mar

ÍNDEX

DIJOUS

PREGÀRIA D'ADORACIÓ	PÀGS 4 – 9
---------------------	------------

DIVENDRES

PREGÀRIA DEL MATÍ	PÀGS 11 I 12
VIACRUCIS	PÀGS 13 – 23
VETLLA DE LA CREU	PÀGS 24 - 27
CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR	PÀGS 28 – 32

DISSABTE

PREGÀRIA DE DISSABTE SANT	PÀGS 34 - 38
---------------------------	--------------

VETLLA PASQUAL

VETLLA PASQUAL	PÀGS 39 I 40
APUNTS PERSONALS	PÀGS 41 -45

Perquè Jesús ens ha tocat el cor, i Ell és el camí que volem seguir. Perquè estem convençuts que per viure a fons, per viure al 100%, hem d'estimar tal i com Ell ha estimat.

*Per això ens disposem a seguir pas a pas la seva entrega fins a la creu, que ens obre les portes
d'una nova vida molt més plena.*

I celebrarem amb molt de goig aquesta nova vida en la Nit de Pasqua i després, durant els cinquanta dies Pasquals.

I serem, tot l'any, portadors de l'amor de Jesús en tot allò que fem en les nostres vides.

Que gaudiu i visqueu a fons la Pasqua Jove 2005

!!

DIJOURS SANT

L'amor, si és molt gran, és capaç de vèncer la mort. Com a signe del seu amor, Jesús rentà els peus als seus deixebles. Ara nosaltres hem celebrat aquest antic i venerable ritu en el que el sacerdot renta els peus a dotze homes i dones de la comunitat per a ajudar a comprendre tot allò que Jesús ha fet morint en creu. S'ha posat al nostre nivell, acceptant la pols de la mort, i d'aquesta manera ha rentat la brutícia i ha guarit les nafres dels nostres peus.

És una bona manera de començar aquesta Pasqua Jove, Jesús s'acosta a davant de cada un de nosaltres i ens ofereix la possibilitat de rentar-nos els peus. ¿Què li respons tu?



Pregària d'Adoració

CANT INICIAL

TOTHOM CANTA: Oh, oh, oh... adoramus te, oh Christe!

(SONA PUNTEJAT, I TOTHOM EL RECITA PAUSADAMENT)

Salm 66

Invitació universal a donar gràcies a Déu

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els teus designis
i tots els pobles veuran la salvació.
Que et lloïn les nacions, Déu nostre,
que et lloïn tots els pobles alhora!
Que s'alegrin els pobles i cridin de goig:
tu governes les nacions amb justícia
i guies els pobles de la terra.
Que et lloïn les nacions, Déu nostre,
que et lloïn tots els pobles alhora!
La terra ha donat el seu fruit:
el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix.
Que Déu ens beneeixi
i que el venerin d'un cap a l'altre de la terra!

SILENCI

ESCOLTEM LA PARAULA DE JESÚS.

1.- JESUS AMB ELS SEUS DEIXEBLES AL SOPAR DE COMIAT (CF JO 13, 33-35)

Jesús diu: Fillets, és per poc temps que sóc amb vosaltres... On jo vaig, vosaltres no podeu venir encara... Us dono un manament nou, que us estimeu mútuament, tal com jo us he estimat, estimeu-vos els uns als altres. En això coneixerà tothom que sou deixebles meus, si us teniu amor els uns als altres.

TOTHOM CANTA: Jesucrist ens ha estimat com ningú mai no ha estimat, ...

SILENCI

2.- JESÚS ANUNCIA QUE ENS DEIXA (CF JO 14, 1-2A. 3-6A)

Jesús diu: Que el vostre cor no s'intranquil·litzi. Cregueu en Déu, cregueu també en mi. A la casa del meu Pare hi ha moltes estances... Me'n vaig per preparar-vos-hi un lloc, aleshores tornaré a venir i us prendré amb mi perquè estigueu on Jo m'estic. On jo vaig, vosaltres ja en coneixeu el camí.

Li diu Tomàs: Senyor, ignorem on hi vas, com podem conèixer-ne el camí?

Jesús diu: Jo sóc el camí.

TOTHOM CANTA: No fixeu els ulls en ningú més que en ell...

RECITEM TOTHOM, AMB PUNTEJAT DE FONTS:

Salm 21, 2-10

El just que pateix injustament

Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?
No véns a salvar-me, no t'arriba el meu clam.
Crido de dia i no em respons, Déu meu;
crido de nit, sense repòs.
I això que tu ets el Sant,
que té per tron les lloances d'Israel!
En tu confiaven els nostres pares,
hi confiaven i els vas alliberar;
a tu clamaven i eren deslliurats,
en tu confiaven i no foren confosos.
Però jo sóc un cuc, no pas un home,
befa de la gent, menyspreat del poble.
Tots els qui em veuen es riuen de mi,
fan ganyotes, prenen aires de mofa:
«Que s'adreci al Senyor, que ell el salvi,
que l'alliberi, si tant se l'estima!»
Però tu em tragueres del si de la mare,
ets tu qui em confiaves als seus pits;
acabat de néixer, em van dur a la teva falda,
des d'aleshores ets el meu Déu.

SILENCI

3.- JESUS AVUI ES AMB NOSALTRES (JO 15, 9-10. 15. 17)

Jesús diu: Com el Pare m'estima, jo us he estimat, romangueu en aquest amor que us tinc. Si guardeu els meus manaments, romandreu en l'amor que us tinc, com jo he guardat els manaments dels meu Pare i romanc en l'amor que Ell em té... Ja no us dic servents, perquè el servent desconeix què fa el seu Senyor, a vosaltres us dic amics, perquè us he fet conèixer tot el que el Pare m'ha dit... Això us mando: estimeu-vos els uns als altres.

TOTHOM CANTA: Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi...

RECITEM TOTHOM, AMB PUNTEJAT DE FONTS:

*Salm 21, 11-22
El just que pateix injustament*

No t'allunyis, que el perill és a prop
i no tinc qui m'ajudi.
M'envolta un ramat de braus,
m'acorrallen vedells de Basan;
uns lleons que destrossen i rugeixen
baden la boca contra mi.
Tot jo m'escolo com l'aigua,
se'm deslloriguen tots els ossos;
el cor, com si fos cera,
se'm fon dins les entranyes.
La meva gola està resseca com terrissa,
la llengua se m'encasta al paladar.
M'ajeus a la pols de la mort.
M'envolta una munió de gossos,
m'encercla un estol de malfactors;
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.
Em miren, em contemplen satisfets;
es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Però tu, Senyor, no t'allunyis;

força meva, cuita a defensar-me.
Allibera la meva vida de l'espasa,
que no mori entre les grapes del gos;
salva'm de la gola del lleó,
guarda'm de les banyes del brau.
Senyor, m'has escoltat!

SILENCI

4.- JESÚS NO ENS ABANDONARÀ (JO 16, 30-33)

Jesús diu: Ara creieu? Mireu que ve l'hora, ja és aquí que cadascú és dispersarà a les seves coses i em deixareu sol; però jo no estic sol, perquè el Pare és amb mi. Això us ho he dit perquè tingueu pau; en el món teniu dificultats, però confieu-hi, Jo he vençut el món.

TOTHOM CANTA: Nada te turbe...

UN QUE LLEGEIXI:

Salm 21, 23-32

El just que pateix injustament

Anunciaré el teu nom als meus germans,
et lloaré enmig del poble reunit:
«Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel!
Perquè no ha rebutjat ni menyspreat el pobre desvalgut;
no l'ha privat de la seva mirada
i quan cridava auxili l'ha escoltat.»
En tu s'inspirarà el meu cant davant de tot el poble;
davant dels fidels oferiré el que vaig prometre.
Els humils en menjaran fins a saciar-se,
lloaran el Senyor els qui el cerquen
i es diran: «Que tingueu llarga vida!»
Ho tindran present i tornaran al Senyor
tots els països de la terra,
es prosternarà davant seu gent de totes les nacions.
Perquè la reialesa és del Senyor:
ell és el sobirà dels pobles.

Els qui estan plens de vida l'adoren,
s'agenollen davant d'ell els moribunds
i el qui ja no es pot revifar.
Una descendència donarà culte al Senyor;
parlaran d'ell a aquesta generació.
Vindran a anunciar la seva bondat al poble que ha de néixer,
i diran: «El Senyor ha fet tot això!»

5.- JESÚS PREGA EL SEU PARE (JO 17, 6-7. 9B-11)

Jesús diu: Pare, he manifestat el teu Nom als homes, que m'has donat, del món. Eren teus, i me'ls vau donar, i guarden la teva paraula. Ara coneixen que tot el que tinc, m'ho has donat. Us prego pels qui m'heu donat, perquè són teus. Tot el que és meu, és de vós; i el vostre és meu; i jo rebo glòria en ells. Ja no estic en el món, ells hi són. Jo vinc cap a vós.

TOTHOM CANTA RESPONSORIALMENT:

UN QUE ENTONA: El Senyor és la meva força...

UN LLEGEIX AQUESTS PENSAMENTS DE BEATA TERESA DE CALCUTA:

La Mare Teresa de Calcuta va dir als joves de Filadelfia el Dijous Sant de 1976:

"Fes-nos dignes, Senyor, de servir els nostres germans, els homes, dispersats arreu del món, que viuen i moren en la pobresa i la fam. Dóna'ls a través de les mans nostres el Pa de cada dia, i a través del nostre amor comprensiu, dóna'ls pau i alegria.

Jesús digué als joves del seu temps: 'Si voleu ser deixebles meus, preneu la creu i seguïu-me'. Abans, però, de prendre la creu, Ell sabia que nosaltres teníem necessitat d'Ell, que no seríem capaços de seguir-lo, d'enfrontar-nos amb les nostres creus. Jesús es convertí en Pa de vida i ens digué que si no mengem la seva carn i bevem la seva sang, no podríem tenir vida ni podríem seguir-los. No podríem per deixebles seus... Tots nosaltres hem de carregar la nostra creu, tots hem d'acompanyar Jesús en el seu camí vers el Calvari, si volem arribar a la cima amb Ell. Penso que és això que Jesús, abans de morir, va lliurar el seu cos i ens donà la seva sang perquè poguéssim viure, perquè tinguéssim força, perquè tinguéssim vida i fórem capaços de portar la nostra creu i seguir-lo pas a pas... Jesús és present en els qui passen fam i cediesen esgotats sota el pes de la creu."

ENS DIRIGIM AL PARE AMB LES PARAULES DE JESÚS.

(CANTEM EL PARENOSTRE)

PREGÀRIA FINAL

Déu i Pare nostre, mireu aquesta família teva, per la qual Jesús, el teu Fill i Senyor nostre no va vacil·lar de lliurar-se en mans dels malfactors i patir el suplici de la creu. Pel mateix Crist, Senyor nostre.

R./ Amén.

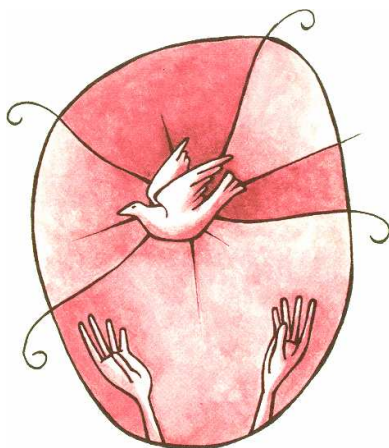
I aquí acaba la pregària vocal. Les persones poden continuar la seva pregària silenciosa i perllongar-la segons discreció.

DIVENDRES SANT

Ara és l'hora de la veritat. Jesús, fidel al camí de l'amor de Déu, arriba fins al final, fins a acceptar la mort.

La creu no és per a enfonsar sinó per a enlairar, no vol ferir sinó guarir, no vol afeixugar sinó alleujar. En la creu contemplem el misteri de la nostra guarició i alliberament.

En la creu de Jesús hi trobarem, tard o d'hora, la llum, la vida i la salvació.



Pregària Matí

Avui mor Jesús. Ens convida a que l'acompanyem. El camí és dur però confiem.
Ell mateix ens diu: "d'aquí a poc temps ja no em veureu, però poc després em tornareu a veure".

Ho donem tot. Sabem que després ho tindrem tot.

Confio, Senyor, però també tenim por.
Tinc por perquè el teu evangeli és terrible.
És fàcil de sentir-lo anunciar,
és encara relativament fàcil de no escandalitzar-se'n,
però és molt difícil viure'l.

Tinc por d'estar satisfet de la meva petita, decorosa vida.
Tinc por dels meus bons costums que prenc per virtuts.
Tinc por dels meus petits esforços que em donen la impressió d'avançar.
Tinc por de les meves activitats que em fan creure que em dono.
Tinc por de les meves sàvies organitzacions, que prenc per èxits.
Tinc por d'allò que dono que amaga el que no dono.

Caldria que ho donés tot.
Caldria que ho donés tot fins que no quedés un sol sofriment,
una sola misèria, un sol pecat en el món.
També Senyor, caldria que ho donés tot, tot el temps.
Caldria que donés la meva vida.

CANT: *EL SENYOR ÉS LA MEVA FORÇA.*

TEXT CENTRAL

"Ja sabeu que es va dir: «Estima els altres, però no estimis els enemics».

Doncs jo us dic: «Estimeu els vostres enemics, pregueu pels qui us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir del sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos». Perquè, si estimeu els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? ¿No fan el mateix els publicans? I, si només saludeu els vostres germans, què feu d'extraordinari? ¿No fan el mateix els pagans?
Sigueu perfectes com ho és el vostre Pare celestial."

REFLEXIÓ

SILENCI

CANT: *LES MANS BEN BUIDES*

*Les mans ben buides, això esperes tu de mi,
i em demanes, deixar-ho tot als teus peus,
fins que ja no tingui, ja no tingui res,
i així tu puguis entrar, i omplir-me fins a vessar.*

PARENOSTRE

TEXT

*Només ens acariciarà l'amor que prodiguem.
Només ens alegrarà el somriure que regalem.
Només ens revifarà l'aigua que junts hem begut.
Només ens alimentarà el pa que hàgim compartit.*

*Només ens cobrirà el vestit amb el qual abriguem el proïsme.
Només ens descansarà el cansament del pelegrí que acollim.
Només ens consolarà la paraula amb la qual reconfortem.
Només ens guiarà al veritat que proclamem.
Només ens guarirà el consol del malalt que visitem.
Només ens alliberarà la vida nova del pres alliberat.
Només ens donarà pau l'ofensa que perdonem.
Només farà renéixer l'esperança la mirada que al cel dirigim i els braços amb els quals
abracem.
Només ens conduirà a la vida la confiança que dipositem en el Pare.
Només ens queda el que donem.*

CANT FINAL: *FENT CAMÍ (ESQUIROLS)*

VIACRUCIS

Jesús ens convida a fer camí amb Ell.

El camí a seguir sovint no és fàcil. És un camí llarg, amb molts obstacles, però el que ens anima a continuar és saber que el Senyor ens està esperant amb els braços oberts.

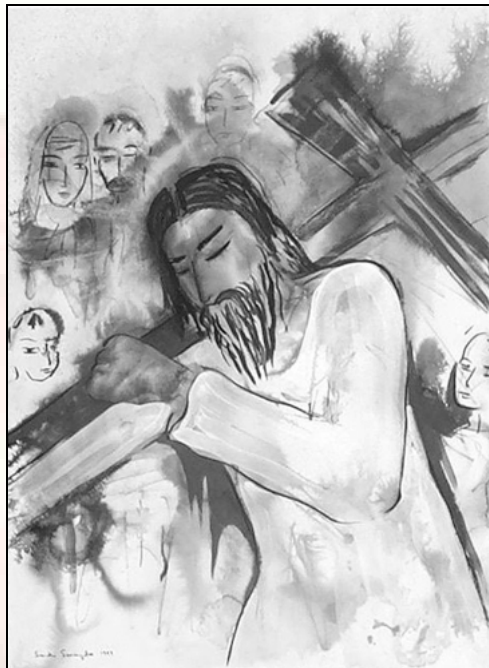
No t'espantis perquè dubtes, perquè et sents sol, traït, o abandonat... recorda que tots, fins i tot el mateix Jesús, hem dubtat i ens hem sentit sols, però la fe ens fa intuir que cal confiar-se a Déu per seguir el camí...

Avui nosaltres volem seguir a Jesús perquè Ell és el camí, la veritat i la vida.

Jesús va morir a la creu i avui continua morint. Som nosaltres qui el clavem amb les nostres incoherències de cada dia.

De tant en tant, cal aturar-se per reflexionar sobre la pròpia vida i així renovar les forces per continuar endavant.

Vols aturar-te? recorda que no estàs sol, Jesús s'atura amb tu i t'espera!



1A ESTACIÓ: JESÚS A L'HORT DE GETSEMANÍ.

De l'evangeli segons Sant Lluc (22, 39-46)

Jesús sortí i se n'anà, com de costum, a la muntanya de les Oliveres. El seguiren també els seus deixebles. Arribat al lloc, els digué: "Pregueu Déu que no us deixi caure en la temptació". Ell s'allunyà a una distància com la d'un tir de pedra, s'agenollà i pregava amb aquestes paraules: "Pare, si vós ho voleu, allunyeu de mi aquest calze; però que no es faci la meva voluntat sinó la vostra".

Se li aparegué un àngel del cel que el confortava. En ple combat interior, pregava més intensament, i la seva suor semblava com gotes de sang que queien fins a terra.

Quan s'aixecà de la pregària, se n'anà cap als deixebles i els trobà adormits de tristor, i els digué: "Per què dormiu? Aixequeu-vos i pregueu, que no caiguen en la temptació".

- Estàs disposat a fer la voluntat del Pare? O vols fer la teva?
- Busques lloc i temps per pregar?
- T'adorms davant el patiment dels altres?

2A ESTACIÓ: JESUS, TRAÏT PER JUDES, ES ARRESTAT.

De l'evangeli segons Sant Lluc (22, 47-53)

Llavors arribà tot de gent on era Jesús. El qui es deia Judes, un dels Dotze, els anava al davant i s'acostà a Jesús per besar-lo. Jesús li digué: "Judes, amb un bes traeixes el Fill de l'Home?". Els qui eren amb Ell, adonant-se del que anava a passar, digueren: "Senyor, fem servir l'espasa? I un d'ells va colpir el criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Però Jesús va intervenir-hi, dient: " Deixeu, fins aquí i prou". I tocant-li l'orella, el va guarir. Després digué als grans sacerdots, els oficials de la guàrdia del temple i als notables que havien vingut allà per detenir-lo: "Heu vingut armats amb espases i garrots, com si jo fos un bandoler. Mentre estava amb vosaltres al temple cada dia no em vauc tocar mai. Però ara és la vostra hora, ara les tenebres tenen el poder". Ells se l'endugueren pres i el portaren al palau del gran sacerdot.

- T'has sentit traït per alguna persona propera a tu? Has sigut capaç de perdonar-la?
- *Ets capaç de traïr o enganyar el teu company, pensant només en tu?*
- *T'allunyes del problema d'un amic? O li fas costat?*

3A ESTACIÓ: JESÚS ÉS CONDEMNAT PEL SANEDRÍ.

De l'evangeli segons Sant Mateu (26, 57-68)

S'endugueren Jesús al palau del sacerdot Caifàs, on s'havien reunit els mestres de la llei i els notables. Pere el seguia de lluny fins que arribà al palau del gran sacerdot. Entrà al pati i s'assegué en espera del desenllaç. Els grans sacerdots i el Sanedrí en pes, cercaven algun fals testimoni contra Jesús, per poder-lo condemnar a mort, i no en trobaven cap, i això que s'havia presentat tota una munió de falsos testimonis. Es presentaren dos testimonis amb aquesta acusació: "Aquest ha dit: Jo podria destruir el santuari de Déu i reconstruir-lo en tres dies". El gran sacerdot s'aixecà i preguntà a Jesús: "No et vols defensar de res? Què dius de les acusacions que et van fer aquests testimonis?". Però Jesús callava. El gran sacerdot li digué: "Et conjuro pel Déu viu que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu". Jesús li respon: " Sí, tens raó. Us asseguro que des d'ara veureu el Fill de l'Home assegut a la dreta del Totpoderós, i venint enmig dels núvols del cel."

Llavors el gran sacerdot s'esquinçà els vestits, tot cridant: "Ha blasfemat! Quina falta ens fan els testimonis? Vosaltres acabeu de sentir la blasfèmia. Què us sembla?" Ells respongueren: "Mereix pena de mort".

- A qui condemnes en la teva vida de cada dia? per què?
- *Critiques als qui t'envolten amb facilitat?*
- *T'esforces per a conèixer als altres, abans de jutjar-los?*
- *Menteixes per sortir-te amb la teva, per tenir la raó?*
- *Et quedes aturat davant les injustícies que pateixen els altres?*

4A ESTACIÓ: JESÚS ÉS NEGAT PER PERE.

De l'evangeli segons Sant Lluc (22, 54-62)

Llavors, l'agafen i se l'enduen per conduir-lo a casa del gran sacerdot. Pere seguia de lluny estant. Com que havien encès un foc enmig del pati i s'havien assegut al voltant, Pere s'hi va asseure també com un de tants. Una criada, veient-lo assegut a la vora del foc, se'l mirà fixament, dient: "Aquest també era amb Ell". Pere va negar-ho, dient: "No el conec, dona". Al cap de poca estona, el va veure algun altre, i va dir: "Tu també ets dels seus". Va dir Pere: "No, home, no". Al cap d'una hora, si fa no fa, un altre insistia: "I tant que aquest també era amb Ell, si és galileu". Pere va dir: "No sé què vols dir, home". Immediatament, mentre enraonava encara, es posà a cantar un gall. El Senyor es girà i fixà la mirada en Pere. Pere es recordà de la paraula del Senyor, com li havia dit: "Abans no canti el gall avui, hauràs dit tres vegades que no em coneixes". I, sortint a fora, arrencà a plorar amargament.

- Reconeixes que ets cristià davant de tothom o te n'amagues?
- T'has sentit abandonat pels teus amics, quan has tingut un problema?
- Fas costat als teus amics en moments de dificultat?

5A ESTACIÓ: JESÚS ES JUTJAT PER PILAT.

De l'evangeli segons Sant Joan (18, 28-38)

Llavors, menen Jesús des de casa de Caifàs a la residència del governador. Era trenc d'alba, però ells no van entrar pas a la residència per a no contreure una impuresa ritual, i poder, així, menjar la l'anyell pasqual. Pilat, doncs, va haver de sortir a fora, a rebre'ls, i els va dir: "Quina acusació porteu contra aquest home?". Li varen respondre: "Si aquest individu no fos un malfactor, no te l'hauríem lliurat pas". Pilat els va dir: "Preneu-lo vosaltres i jutgeu-lo segons la vostra llei". Li van dir els jueus: "Nosaltres, no estem autoritzats per executar ningú". Així s'acomplia la paraula que Jesús havia dit, indicant la mena de mort que havia de sofrir. Pilat entrà altra vegada a la residència, va cridar Jesús i preguntà: "Tu ets el rei dels jueus?". Jesús li va respondre: "Dius això per pròpia iniciativa, o perquè uns altres t'ho han dit de mi?". Pilat contestà: "Que et penses que sóc jueu, jo?. La teva nació i els grans sacerdots t'han posat a les meves mans, què has fet?". Respongué Jesús: "El meu regne no és com els d'aquest món. Si el meu regne fos com els d'aquest món, les meves tropes haurien lluitat perquè no fos lliurat als jueus. Però no, el meu regne no és pas d'aquí". Aleshores li digué Pilat: "Per tant, tu ets rei?". Respongué Jesús: "Tu ho dius que sóc rei. Jo he nascut per això, i per això he vingut al món, per testimoniar a favor de la veritat. Tot el qui és obert a la veritat, escolta la meua veu". Pilat li digué: "I que és això de "la veritat"?".

- Desconfies de la gent? Jutges als altres sense tenir prous arguments?
- Per què, sovint, no donem una segona oportunitat a les persones que ens envolten? I nosaltres, per què la demanem?
- Assumeixes la responsabilitat dels teus actes o intentes rentar-te les mans?

6A ESTACIÓ: JESUS ES ASSOTAT I CORONAT D'ESPINES.

De l'evangeli segons Sant Mateu (27, 27-31)

Després, els soldats del governador es van endur Jesús a l'interior del palau i van concentrar tota la cohort al seu entorn, el van despollar i li van posar una capa escarlata, van teixir una corona d'espines i li van posar al cap, amb una canya a la mà dreta. S'agenollaven

davant d'Ell i l'escarnien, dient: " Hola, rei del jueus". I li tiraven escopinades, li agafaven la canya i li picaven el cap. Quan es van haver divertit prou a costa d'Ell, li van treure la capa, li van tornar els vestits i el van dur a crucificar.

- *Acceptes els defectes dels qui t'envolten, o els accentues per evidenciar-los?*
- *En quins aspectes falles com a cristià davant dels altres? per què?*

7A ESTACIÓ: JESÚS ÉS CARREGAT AMB LA CREU.

De l'evangeli segons Sant Joan (19,14-17)

Era el divendres, vigília de la Pasqua, cap al migdia. Pilat digué als jueus: "Aquí teniu el vostre rei". Ells cridaren: "Fora, fora, crucifica'li!". Pilat els diu: "El vostre rei haig de crucificar?". Els grans sacerdots respongueren: "No tenim cap rei fora del Cèsar".

Llavors Pilat els l'entregà per crucificar-lo. Prengueren Jesús i sortí, prenent ell mateix la creu, cap a l'indret conegut amb el nom de lloc de la Calavera, en hebreu Gòlgota.

- *Quines són les teves "creus"? et costa carregar-les?*
- *Ets conscient que la constància no consisteix a no caure mai, sinó a aixecar-te sempre?*
- *T'esforces per fer la vida més agradable als altres, amb petits serveis, interessant-te realment per les seves coses? O ets una càrrega feixuga pels qui t'envolten?*
- *Treballes amb esforç i responsabilitat? Fas tot el que has de fer, o potser carregues als altres amb les tasques que hauries de fer tu?*

8A ESTACIÓ: EL CIRINEU AJUDA JESÚS A PORTAR LA CREU.

De l'evangeli segons Sant Lluc (27,32-36)

Tot just sortien, quan van trobar un home de Cirena, que es deia Simó, i li van fer portar la creu de Jesús. I quan van arribar al lloc anomenat Gòlgota, és a dir, el lloc de la Calavera, li van donar a beure vi barrejat amb fel. Però, així que el tastà, Jesús refusà de beure'l. Després de crucificar-lo, es repartien a sorts els seus vestits i s'estaven allà, asseguts, vigilant-lo.

- *En la teva vida diària, dificultes el camí dels altres o els ajudes?*
- *La preocupació vers la teva creu, et deixa ajudar als qui t'envolten?*
- *De quines maneres ajudes als altres a portar la seva creu?*

9A ESTACIÓ: JESÚS TROBA LES DONES DE JERUSALEM.

De l'evangeli segons Sant Lluc (23,27-31)

L'acompanyaven una gran multitud del poble, i dones que es donaven cops de pit i es lamentaven per Ell. Girant-se cap a elles, Jesús els deia: "Filles de Jerusalem, deixeu de plorar per mi. Ploreu, més aviat, per vosaltres i els vostres fills, perquè mireu, vénen dies en què diran: "Sortoses les estèrils i les entranyes que no han infantat i els pits que no han criat". Llavors es posaran a dir a les muntanyes: "Caieu-nos a sobre" i als turons: "Colgueu-nos". Perquè si el tronc ple de saba el tracten així, què passarà amb el sec?".

- *Jesús no feia diferències entre homes o dones, pobres o rics,... i tu, acullis a tothom sense cap mena de distinció?*
- *Quin paper té Maria a la teva vida? La tens present en la teva pregària personal?*
- *Per qui o per què plores sovint?*

10A ESTACIÓ: JESÚS ÉS CRUCIFICAT.

De l'evangeli segons Sant Marc (15,24-32)

Eren les nou del matí quan el van crucificar. El rètol explicant la causa de la condemna deia: EL REI DELS JUEUS. Van crucificar juntament amb Ell, dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Els qui passaven per allà l'insultaven, brandant el cap i dient: "No volies destruir el santuari, i construir-lo en tres dies?. Baixa de la creu i salva't tu mateix". Semblava que bromejaven també entre ells els grans sacerdots i els escribes, dient: "En va salvar d'altres i ell mateix no es pot salvar. El Messies, el rei d'Israel. Que baixi ara mateix de la creu; si ho veiem, hi creurem". També l'ultratjaven, fins i tot, els crucificats amb Ell.

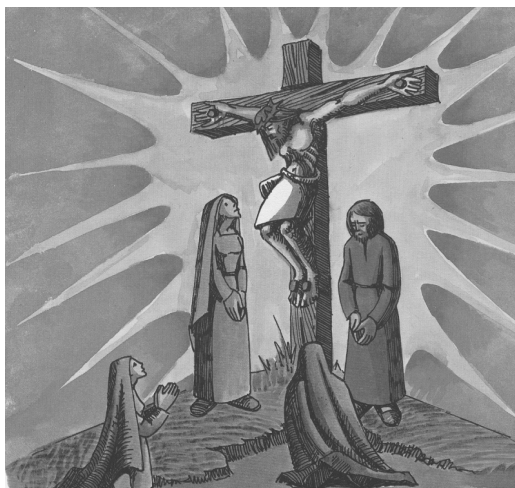
- *Ets capaç de suportar els insults i el menyspreu dels altres, com ho va fer Jesús?*
- *Per què sovint ets tu qui menysprees als altres?*
- *En el teu dia a dia, dediques temps als altres quan això suposa renunciar a les teves necessitats personals?*

11A ESTACIÓ: JESÚS PROMET EL SEU REGNE AL BON LLADRE.

De l'evangeli segons Sant Lluc (23, 39-43)

Un dels malfactors penjats a la creu l'insultava, dient: "Oï que ets tu el Messies?, salva't tu mateix i a nosaltres!". Però l'altre va intervenir-hi, renyant-lo: "Ni tan sols tens temor de Déu, tot i sofrir la mateixa condemna? I encara, nosaltres, la sofrim amb justícia, perquè rebem la justa recompensa per les nostres malifetes. Aquest, però, no ha fet cap mal". I afegia: "Jesús, recorda't de mi quan vindràs com a rei!". Jesús li digué: "Si, t'ho asseguro de debó, avui viuràs amb mi al paradís".

- *Saps reconèixer els teus errors i demanar perdó?*
- *Et sents acompanyat de Jesús quan t'adones de les teves debilitats?*
- *Què fas per fer present el Regne de Déu allà on vas?*



12A ESTACIÓ: JESÚS A LA CREU, LA SEVA MARE I EL DEIXEBLE.

De l'evangeli segons Sant Joan (19,25-27)

S'estaven prop de la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena. En veure Jesús la mare i, al seu costat, el deixeble que estimava, digué a la mare: "Dona, aquí teniu el vostre fill". Després, digué al deixeble: "Aquí tens la teva mare". I des d'aleshores el deixeble la prengué a casa seva.

- *Poden comptar amb tu a casa teva? T'impliques en les feines de la llar?*
- *Et preocupes i contribueixes en la unió de la teva família? Facilites el diàleg amb els teus?*

13A ESTACIÓ: JESÚS MOR A LA CREU.

De l'evangeli segons Sant Marc (15, 33-39)

A migdia, les tenebres s'estengueren sobre tota la terra fins a les tres de la tarda. I allà a les tres, Jesús va exclamar amb veu forta: " Eloí, Eloí, lamà sabactani?". Que vol dir: " Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?". En sentir-ho alguns dels presents, deien: " Mireu, crida Elies". Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya i li donava de veure dient: " Deixeu, vejam si ve Elies a baixar-lo". Aleshores Jesús, fent un gran crit, va expirar. Llavors el vel del temple s'esquinçà en dos de dalt a baix. Veient el centurió, que era enfront d'ell, que havia expirat d'aquesta manera, digué: " Veritablement, aquest home era Fill de Déu".

- *Saps morir a tu mateix, per viure entregat a Déu, als amics, als companys de classe, a la teva família, als qui ho passen malament, als pobres del nostre món?*
- *Fas costat a Jesús a la Creu, en la missa de cada setmana?*

14A ESTACIÓ: JESÚS ÉS POSAT EN EL SEPULCRE.

De l'evangeli segons Sant Marc (15, 42-47)

Ja cap al vespre, com que era dia de la Preparació, és a dir, vigília del dissabte, vingué Josep d'Arimatea, membre honorable del Sanedrí, que esperava també el Regne de Déu, entrà a veure Pilat i li demanà el cos de Jesús. Pilat s'estranyà que ja fos mort; va fer cridar el centurió i li preguntà si ja havia mort. Informat pel centurió, concedí el cadàver a Josep. Aquest va comprar un llençol, baixà el cos, l'emboïllà amb el llençol, el diposità en un sepulcre tallat

a la roca i va fer rodolar una pedra cobrint l'entrada al sepulcre. Maria Magdalena i Maria, mare de Josep, miraven on el posaven.

- *Com demostres el teu amor per Jesús?*
- *Com vius el teu compromís a la parròquia? Et sents formar part de l'Església?*
- Em sento morir quan...
- Mato als altres quan...

VETLLA DE LA CREU

La creu significa, per a molts cristians, un gran desafiament respecte a la seva imatge de Déu. Molts creuen que Déu va exigir la mort del seu Fill com a reparació dels nostres pecats. Però això no es diu en cap lloc de la Bíblia. Jesús ens revela a la creu un Déu que pateix amb nosaltres, que penetra el nostre dolor i compadeix (com-pateix) fins al final i així transforma el dolor.

La creu pot provocar en cadascú de nosaltres diversos sentiments. En destacarem dos. El primer sentiment és d'incomprensió: Com pot ser que Déu deixi morir Jesús tan cruelment a la creu? Tot i saber que els humans han clavats Jesús a la creu, queda la provocació, allò irreductible i incomprensible de la creu. És una interpel·lació a la meua imatge de Déu i de Jesús.

L'altre sentiment és un sentiment d'amor: Quan miro a Jesús, amb els braços estesos, penjat a la creu, em sento estimat incondicionalment. En la profunditat del meu cor sé que Jesús també ha mort per mi. No es va plànyer. A la creu, ell ho va donar tot, es va obrir per mi. Els seus braços àmpliament oberts són per a mi una invitació a aixoplugar-me en el seu immens amor.

Encetem doncs aquesta nit de vetlla i pregària conscients d'aquest gran regal que Déu ens ha fet.

LA CREU SEGONS MATEU

Per a Mateu, la creu és el símbol de la no-violència de Jesús. Jesús és el profeta misericordiós que no pretén cap poder, que es deixa arrestar i matar sense posar-hi resistència.

Existe una noción esencial para todas las grandes religiones: la "compasión"

¿Como se puede hacer de la compasión el centro de nuestras vidas?

Como seres inseguros, anhelantes y vulnerables que somos –siempre envueltos de algún modo y por algún lado en la lucha por la supervivencia- la competencia parece ofrecernos una buena dosis de satisfacción. En los juegos olímpicos, así como en la carrera electoral, resulta claro que la victoria es lo más deseado y lo más admirado.

Y, sin embargo, Jesús dice: "Sed compasivos como vuestro Padre celestial es compasivo"; y a través de los siglos todos los grandes maestros espirituales han repetido estas mismas palabras. La compasión –que significa literalmente "sufrir con"- es el camino que nos enseña que somos más nosotros mismos *no* cuando nos diferenciamos de los otros, sino cuando nos asemejamos a ellos. La cuestión individual más importante no es: "¿En que te diferencias?", sino: "¿Qué tienes en común?". Lo que nos hace más humanos no es "sobresalir", sino "servir". El camino para la salvación y la reconciliación no consiste en probar que somos mejores que los demás sino precisamente en confesar que somos como los demás.

La compasión, el estar con los otros cuando y donde sufren, y entablar familiaridad con el débil, es el modo que tiene Dios de hacer realidad la justicia y la paz entre la gente.

CANT: RECÍBEME

Recíbeme,
con todo lo que Tu pusiste en mi,
con todas estas ganas de vivir,
con toda mi miseria.

LA CREU SEGONS LLUC

Per a Lluc, la creu és expressió de les angúnies que també nosaltres hem de passar en el nostre camí cap a la glòria de Déu.

La verdadera gratitud espiritual abarca todo nuestro pasado, tanto los buenos como los malos acontecimientos, los momentos de alegría como los momentos de tristeza. Visto desde donde nos encontramos ahora, todo lo que nos ha pasado ha ocurrido para traernos hasta este lugar, y queremos recordarlo todo como parte del camino por el que Dios nos ha guiado. Esto no significa que todo lo que haya ocurrido en el pasado haya sido bueno; significa que hasta lo malo que nos ha pasado ha sido en la presencia amorosa de Dios.

El propio sufrimiento de Jesús fue provocado por los poderes de las tinieblas. Y sin embargo Él habla de su sufrimiento y de su muerte como de su camino a la gloria.

Cant: Yendo contigo (Migueli)

Yendo contigo,
nada me inquieta,
marcho con paz y fuerza.
Yendo contigo,
todo se espera
cada mañana es nueva.

LA CREU SEGONS MARC

Per Marc, la creu esdevé la victòria de Jesús sobre la força de les tenebres.

Avui ja sabem com continuà el camí de Jesús. Sabem què va passar tres dies després de la mort de Jesús a la creu. Per això, encarem aquesta nit amb esperança. La resurrecció de Jesús ens dona l'esperança que malgrat la mort, nosaltres no perdem la nostra unió amb Déu. Jesús ens ha anunciat l'amor incondicional de Déu. Com a estimats de Déu no podem restar en la mort. La mort ja no té poder sobre nosaltres. La mort és el portal cap a la comunió eterna amb Déu. Els deixebles, amb la resurrecció, obtenen la seguretat que l'amor és més fort que la mort. L'amor amb què Déu ens estima no pot ser destruït per la mort.

CANT: JESUS LE CHRIST

LA CREU SEGONS JOAN

Potser Joan és el qui ha penetrat més enllà en la interpretació de la creu. Per a ell, en la creu Jesús ens ha mostrat el seu amor per nosaltres, fins a l'extrem. Ens ha introduït en el misteri de l'amor de Déu que ens va donar el seu Fill per a que tinguem vida en Ell.

En això s'ha fet evident entre nosaltres l'amor de Déu: en què Déu ha enviat el seu Fill unigènit al món a fi que tinguem vida per mitjà d'ell. En això consisteix l'amor: no pas en el fet que nosaltres hàgim estimat Déu, sinó en el fet que ell ens va estimar i va enviar el seu Fill com a expiació pels nostres pecats.

Així nosaltres hem conegut l'amor que Déu té per a nosaltres, i hi hem cregut. Déu és amor, i qui viu en l'amor viu en Déu, i Déu viu en ell. Amb això l'amor ha estat perfeccionat entre nosaltres, a fi que puguem mirar amb confiança el dia del judici, ja que tal com ell és, som també nosaltres en aquest món.

En l'amor no hi ha lloc per al temor, al contrari, l'amor complet foragita la temença, perquè la por preveu un càstig, per tant, el qui té temença és que no ha madurat en l'amor.

1 Jn 4, 9-10. 16-18

CANT: NADIE TE AMA COMO YO (MARTÍN VALVERDE)

ESTONA DE SILENCI I PREGÀRIA PERSONAL

La creu ha esdevingut la imatge de la pròpia existència de Jesús redimida i alliberada. La creu li fa palès que els barems del món han estat superats. La creu mostra un altre món: el món de la gràcia. No depèn de la nostra eficàcia. La creu de Jesús ens ha fet justos, per la seva pròpia força i segons les seves normes; ha "esborrat, marcat amb una creu" el nostre morir. Des d'aleshores, sols compta l'amor incondicional de Déu que abraça tot allò abismal i injust que hi ha dins nostre. Així esdevé la creu una imatge de la gràcia i de l'alliberament de tota obligació d'eficàcia i de tota obsessió de reconeixement davant dels altres.

Celebració de la Passió del Senyor

RESPOSTA AL SALM

In manus tuas Pater commendo spiritum meum (2)

ACLAMACIÓ ABANS DE LA LECTURA DE LA PASSIÓ

*El Ser és l'esperança de la vida i de la mort
i l'amor és la paraula que il·lumina el nostre cor
JESÚS, JESÚS, JESÚS.*

CANT DESPRÉS DE LES PREGÀRIES: TU SERÁS MI HERMANO

Cuando tuve hambre me diste comida.
Cuando tuve sed, me diste de beber.
Cuando estaba intranquilo, calmaste mis penas.
Cuando era niño me enseñaste a leer.
Cuando estaba sin casa, abriste tus puertas.
Cuando estaba desnudo, me diste tu manto.
Cuando estaba cansado, me ofreciste reposo.
Cuando estaba solo, me trajiste el amor.

**Tu siempre serás mi hermano,
tu serás mi hermano.
Te lo dice Jesús. Te lo dice Jesús.**

Cuando estaba en la cárcel, viniste a mi celda.
Cuando estaba en cama, tú me cuidaste.
En país extranjero, tú me acogiste.
Cuando fui torturado, tú llevaste mi cruz.
Cuando estaba parado, me encontraste trabajo.
Fui herido en combate, vendaste mis heridas.
Yo buscaba bondad, me tendiste la mano,
fuera negro o blanco, eso nunca importó.

Tu siempre serás mi hermano,
tu serás mi hermano.
Te lo dice Jesús. Te lo dice Jesús.

ADORACIÓ DE LA CREU

CELEBRANT: MIREU L'ARBRE DE LA CREU ON MORÍ EL SALVADOR DEL MÓN

TOTHOM: VENIU I ADOREU-L'HO

CANT: TU ETS QUI ENS CRIDA

Tu ets qui ens crida
I en silenci venim

CANTS PER L'ADORACIÓ : AVUI SENTO QUE FAS CAMÍ

Avui sento que fas camí
sota el pes de la teva creu.

En molts homes tu vas morint.
En molts d'ells torturat,
també empresonat, Jesús.
Cau a terra la teva sang
i forada el dolor les mans,
i un sol crit angoixat
se sent per tot arreu.
Continues morint avui.

Tu continues morint
Tu clavat a la creu vas morint.
Tu clavat a la creu.
Tu continues morint
Tu clavat a la creu vas morint.
Tu clavat a la creu.

Avui sento el teu pes i el plor.
Ara en l'home pateixes tu.
Endevino el teu cos marcat.
De l'angoixa el senyal,
i de l'odi hi ha el solc, en Tu.
Els genolls han tocat el món.
I l'enveja ha marcat el front.
La mirada s'ha fet
més profunda que mai.
Continues morint avui.

NADIE TE AMA COMO YO

Cuanto he esperado este momento,
Cuanto he esperado que estuvieras así.
Cuanto he esperado que me hablaras.
Cuanto he esperado que vinieras a mí.

Yo sé bien lo que has vivido.
Sé también porque has llorado.
Yo sé bien lo que has sufrido.
Pues de tu lado nunca me he ido.

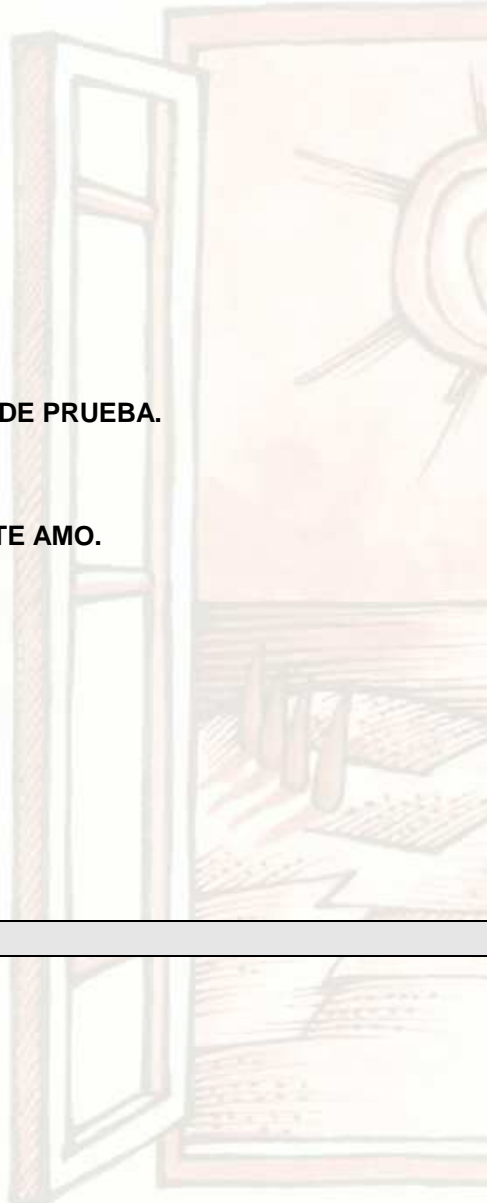
PUES NADIE TE AMA COMO YO
NADIE TE AMA COMO YO.
MIRA LA CRUZ ESA ES MI MÁS GRANDE PRUEBA.
NADIE TE AMA COMO YO.
PUES NADIE TE AMA COMO YO.
NADIE TE AMA COMO YO.
MIRA LA CRUZ FUE POR TI PORQUE TE AMO.
NADIE TE AMA COMO YO.

Yo sé bien lo que me dices.
Aunque a veces no me hables.
Yo sé bien lo que en ti sientes.
Aunque nunca lo compartes.

Yo a tu lado he caminado.
Junto a ti yo siempre he ido.
Aunque a veces te he cargado.
Yo he sido tu mejor amigo.

PER CRUCEM TUA

Per cruce[m] et pasionem tuam



Libera nos Domine, libera nos Domine
Per crucem et passionem tuam
Libera nos Domine, libera nos Domine
Per sanctam resurrectionem tuam
Libera nos Domine, libera nos Domine

MISERICORDIA DOMINI

Misericordias Domini in aeternum cantabo

RITU DE LA COMUNIÓ

CANT: LES FORCES ES REFAN ENTORN LA TAULA (2ª ESTROFA)

**LES FORCES ES REFAN ENTORN LA TAULA
ES PODEN REFER SILENCIS SENS SENTIT.
ES POT RETROBAR LA PARAULA, ENTORN LA TAULA
ENTORN EL PA, ENTORN EL CRIST.**

Calen taules i plats sense horaris, taules amples, seients abundants.
Calen plats de senzilla confiança, plats de fang del qual tots estem fets.
Que la taula ens aplegui a tothora, deixem fora els neguits, fem un lloc
A la joia de viure la festa, que ha de créixer com el pa dins el forn.

Hem d'asseure'ns a taula sens pressa per gaudir del mirar del germà.
Que la taula tots ens assereni, un descans per tornar a començar.
A la taula cerquem-hi la joia i una esclatxa de temps cada jorn;
d'aquell temps gratuït que esperona a portar encara als homes la pau.

ENTRADA DEL SANTÍSSIM

CANT: RES NO ENS PODRÀ SEPARAR

Res no ens podrà separar
Res no ens podrà separar
Res no ens podrà separar
De l'amor de Déu

CANTS DE COMUNIÓ:

BENAUANCES

Serem feliços en la pobresa,
si amb les mans buides veiem l'amor de Déu,
si a l'esperança obrim el cor.
Deixem-ho tot i guanyarem el cel.
Serem feliços en la humilitat,
si ens fem petits i amb el cor senzill.
Serà la nostra heretat la terra, la terra.

**Si el gra de blat
no cau a terra i mor
és impossible que doni fruit.
Aquell que dona
la vida pel seu germà
tindrà sempre el Senyor.**

Serem feliços en compartir,

donant de franc quelcom del nostre temps
a qui se sent sol i oblidat.
Podrem gaudir la vida al Regne Etern.
Serem feliços si som transparents,
si se'ns llegeix als ulls sinceritat.
Podrem sentir dins del cor el Déu vivent, el Déu vivent.

Serem feliços cercant la Pau,
trencant cadenes; vivint en llibertat
si desterrem rancúnies i odi.
Esdevindrem fills del Pare Estimat.
Serem feliços els perseguits
quan perdonem aquell que ens ha ofès.
El nostre anhel no serà mai destruït, mai destruït.

NO FIXEU ELS ULLS

No fixeu els ulls en ningú més que en Ell.
No fixeu els ulls en ningú més que en Ell.
No fixeu els ulls en ningú més.
No fixeu els ulls en ningú més.
No fixeu els ulls en ningú més que en Ell.
No espereu amics a ningú més que Ell.
No adoreu amics a ningú més que Ell.

DISSABTE SANT

Avui és un dia de silenci. Vora el sepulcre de Jesús, sentim el dolor de la mort del Mestre, i el dolor de totes les morts del món..

Crist ha davallat al reialme de la mort i les ombres.

I també podem imaginar que és al reialme de les meves ombres on davalla Jesús avui...

Cap a on no vull mirar en la meva vida? Què és el que no vull veure en mi mateix? Hi tinc alguna cosa reprimida a la cambra fosca de la meva vida?

Crist davalla a la tomba de la meva por, de la meva resignació, de la meva autocompassió, del meu refús a la vida, per a guarir-me i transformar de manera radical la meva ànima.

El dia de la Pasqua ressorgiré com a persona redimida i lliure, només si tinc coratge d'aturar-me a meditar sobre el meu sepulcre i d'enterrar tot allò que em priva de viure plenament la vida.

Pregària de Dissabte Sant

CANT D'ENTRADA: "L'AJUDA EM VINDRÀ DEL SENYOR"

EVANGELI SEGONS SANT MATEU

Sepultura de Jesús

Arribat el capvespre, vingué un home ric d'Arimatea, que es deia Josep, i era també deixeble de Jesús.

Aquest anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús, i Pilat va manar que l'hi donessin. Josep prengué el cos, l'embolcallà amb un llençol per estrenar i el va dipositar en un sepulcre nou, que ell s'havia fet tallar a la roca. Després va fer rodolar una gran pedra a l'entrada del sepulcre i se n'anà. També eren allà Maria Magdalena i l'altra Maria, assegudes enfront del sepulcre.

La guàrdia al sepulcre

El dissabte, l'endemà del dia de la preparació, els grans sacerdots i els fariseus es reuniren i anaren a trobar Pilat per dir-li:

- Senyor, ens hem recordat que aquell impostor, quan encara vivia, va dir: "Al cap de tres dies ressucitaré." Dóna ordre, doncs, que assegurin el sepulcre fins al tercer dia, no fos cas que els seus deixebles vinguessin a robar el cos i després diguessin al poble: "Ha ressucitat d'entre els morts." Seria una impostura pitjor que la primera.

Pilat els digué:

Aquí teniu una guàrdia. Aneu al sepulcre i assegureu-lo tan bé com sapigueu.

Els anaren al sepulcre i l'asseguraren segellant-ne la pedra de l'entrada i posant-hi la guàrdia.

FEM UN INSTANT DE SILENCI

No en parlem més,
Torneu tots a casa vostra.
Està amortallat i la pedra col·locada.
La família plora, els amics resten desamparats.
Tot s'ha acabat, aquesta vegada.

CANT : "L'AJUDA EM VINDRÀ DEL SENYOR" (3 VEGADES)

MOMENTS DE DEPRESSIÓ

Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat? D'improvís, cinquanta atmosferes m'han caigut feixugament al damunt, i no sé a on fugir, ni tinc ganes de viure. On sou, Senyor?

Arrossegat com un desvalgut cap a un erm incert, només ombres encerclen les meves fronteres. Com me'n sortiré? Pietat, Déu meu.

Pobre àngel sense ales!, abandonat per camins oblidats i coberts de boira, On sóc? Sóc al fons del mar i no puc respirar. On s'ha anat a amagar la llum? Encara està encès el sol?

Pitjor que la buidor i el no-res, què és això?, simplement l'horror de sentir-me home. Déu meu, per què no m'esborreu de la llista dels vivents?

Com una ciutat assetjada, em bloquegen, em collen i m'ofeguen, l'angoixa, la tristesa, l'amargor i l'agonia. Com en diria això? Nàusea? Tedi de la vida? La desolació estén les seves ales grises de cap a cap de l'horitzó. On és la porta de sortida? És que n'hi ha, de sortida? Sou Vós i només Vós la meva sortida, Déu meu.

No me n'oblido, Jesús, Fill de Déu i Servent del Pare, que allà a Getsemaní, sota el clamor de les oliveres i a la llum de la lluna, el tedi i l'agonia us van espremer fins a vessar llàgrimes i sang; i recordo que una feixuga tristesa de mort inundà el vostre interior com una mar amarga. Però ja ha passat.

Jo sé que també la meva nit passarà. Sé que esquinçareu aquestes tenebres, Déu meu, i que demà apareixerà la consolació. Cauran a terra les gruixudes muralles i novament podré respirar. Demà mateix la meva pobra ànima serà visitada i tornaré a viure.

I diré: gràcies, Déu meu, perquè tot ha estat un malson, només el malson d'una nit que ja ha passat. Mentrestant, doneu-me paciència i esperança. I que es faci la vostra voluntat, Déu meu. Amén.

REFLEXIÓ XAVIER MELLONI, SJ.

Hi ha mort quan es produeix una escissió excessiva entre els nostres projectes i les seves realitzacions, entre les nostres idees i els nostres actes; hi ha mort en nosaltres quan acumulem coneixement sense que això ens porti a la saviesa; hi ha mort en la nostra cultura en aquestes escissions excessives entre el conreu de la tècnica i l'oblit del rostre humà, entre la saturació d'informació i el bloqueig de la comunicació, entre el consum compulsiu i l'atròfia del gust. Considerar totes aquestes escissions ajuda a descobrir-se en l'atmosfera opressiva del Dissabte Sant, davant el cos inert de Crist separat de la seva ànima.

CANT: "NADA TE TURBE" (4 VEGADES)

DESCENDIÓ A LOS INFIERNOS

Hoy descienes al infierno de mi alma
al lugar de la tiniebla y de la muerte
en el abismo de mi ser que anhela verte
y al mar atormentado llevas calma.

Hoy la profundidad de la muerte se ilumina
y una chispa de ilusión brilla en su cielo
las lágrimas, la noche y el consuelo
que irrumpe en lo profundo de mi vida.

Descienes y me liberas del abismo
en el que Adán y Eva sucumbían
en el que dicha y paz languidecían
en la existencia sin vida sumergidos.

Hoy descienes al mundo de los muertos
de los que muertos caminamos por la vida
de los que esperan todavía tu venida
y peregrinan aún en el desierto.

Y es tu presencia salvadora que ilumina
la noche en el abismo de los tiempos
la tiniebla atroz en el lamento
de aquellos que esperan tu venida.

Porque irrumpe la luz en el infierno
en el rayo del Amor que lo destruye
en el sopro espiritual que reconstruye
la vida desde el mundo de los muertos.

Es el Amor que vence sumergido
y encarnado en la esencia de la historia
es el Amor que se levanta en la victoria
del corazón del hombre redimido.

Porque en tu misericordia infinita has decidido
sumergirte en el abismo de un encuentro
en tu Alianza destruyes el infierno
del hombre en soledad que se ha perdido.

Tu descenso es salvación que se consuma
matrimonio espiritual de Amor eterno
el beso de Dios en el averno
la esperanza que ha vencido la penumbra.

Fray Alejandro R. Ferreirós

MEDITACIÓ EN SILENCI

SALM 130

R. Des de l'abisme clamo a vós, Senyor

Des de l'abisme us crido, Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent, escolteu
aquest clam que us suplica. R.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte. R.

Confio en la paraula del Senyor,
La meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí. R.

Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes. R.

*DE LA DECEPCIÓ A LA JOIA PROFUNDA
(Vivència Pasqual. Lluc 24, 13- 35)*

Els deixebles d'Emaús reproduïxen la vida de moltes persones. Dos homes s'havien fet deixebles de Jesús. Els va atreure el seu missatge i van començar il·lusionats. Però, de sobte, tot s'enfosqueix. Jesús és perseguit i executat en una creu. Ells no entenen res de res.

I llavors, fan el pitjor que podien fer: canviar radicalment la direcció, abandonar, allunyar-se. I ve la reacció lògica: la tristesa. Es comprèn, perquè lluny de Jesús, no hi ha alegria ni esperança.

Però Jesús, que els estima massa per deixar-los abandonats, se'ls fa trobadís. Ells no es són conscients, però de fet Jesús camina al seu costat. No estan sols. Tampoc nosaltres no estem mai sols. Jesús sempre és el nostre company de camí. En som conscients?

Jesús s'interessa pel seu problema i ells li confessen la seva decepció: "Nosaltres esperàvem...que si els fills, que si el matrimoni, la meva comunitat, la feina, la salut..." Però les

coses no han anat com desitjàvem. I llavors potser també ens enfonsem com aquells deixebles. És coherent això amb la nostra fe?

Però en el moment que Jesús els va interpretant les Escriptures, aquells deixebles comencen a entendre-ho. Ja deien els profetes que passaria el que ha passat. Però ells no ho veuen clar fins que no els ho explica Jesús. Igualment ens quedaran fosques moltes coses de la nostra vida si no escoltem la seva veu.

Si l'escoltem, en canvi, també passarem de la decepció a l'esperança. La realitat serà la mateixa: res de la nostra vida no haurà canviat externament. Però nosaltres sí que haurem canviat: tot ho veurem amb la llum de Jesús ressuscitat, una llum que porta esperança i ganes de viure.

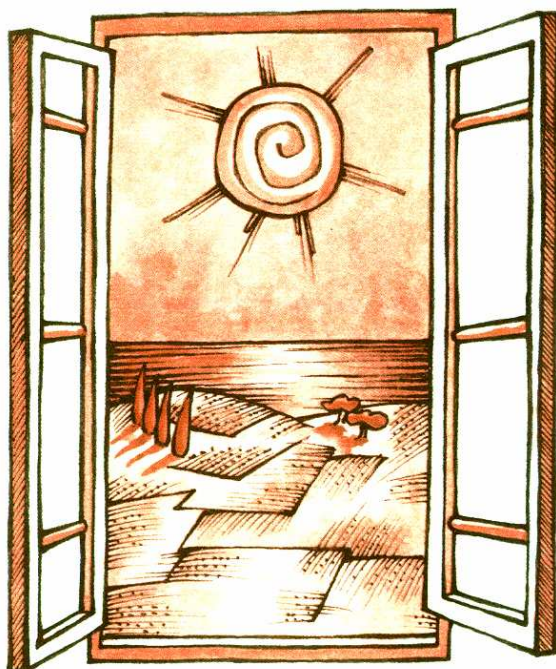
Sobretot, si sabem dir-li, com aquells deixebles: "Queda't amb nosaltres que ja es fa tard, i el dia ha començat a declinar". Una bona petició per al temps pasqual.

CANT DE SORTIDA: "EL SENYOR ÉS L'ESPERANÇA"

VETLLA PASQUAL

Per Pasqua no celebrem només la resurrecció de Jesús, sinó també la nostra, la de cadascú.

Crist, des de l'altra riba, no para de venir a la meua vida per fer-me comprendre que la resurrecció canvia la mentida en veritat, la mort en vida, la tenebra en claror. Si crec en la resurrecció trobaré el guariment per la meua vida ferida, força per a aixecar-me a una vida veritable, la Vida que Déu ha volgut per a mi. La resurrecció vol mostrar-me la vida ara i aquí. I m'assegura ue aquesta vida va més enllà de la mort, que no pot ser destruïda de cap manera, perquè en la mort i la resurrecció de Jesús, la mort ha estat definitivament vençuda per l'amor.



Aquesta nit a les vostres parròquies la Vetlla Pasqual...

...i ens tornem a reunir després per a celebrar la resurrecció de Jesús, el Crist, als locals parroquials de Parets...

i el dia 24 d'abril, ens trobem de nou tots junts per a celebrar la Pasqua.